

Jarosław Zieliński, Sekretarz Stanu Ministerstwo Spraw
Wewnętrznych i Administracji 02-591 Warszawa ul.
Stefana Batorego 5

Warszawa, 2016-04-12

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
KANCELARIA SEJMU

Odpowiedź na interpelację nr 1649

Odpowiedź na interpelację numer 1649 Posła na Sejm RP Pana Krzysztofa Sitarskiego w sprawie możliwych działań na rzecz poprawy współpracy mieszkańców gmin z Policją.

W załączeniu uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację numer 1649 Posła na Sejm RP Pana Krzysztofa Sitarskiego w sprawie możliwych działań na rzecz poprawy współpracy mieszkańców gmin z Policją.

Załączniki:

1. ODP. INTERPELACJA 1649.DOC

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu Data złożenia podpisu:

2016-04-27T12:21:54Z

Podpis elektroniczny

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 1649 Posła na Sejm RP Pana Krzysztofa Sitarskiego w sprawie *możliwych działań na rzecz poprawy współpracy mieszkańców gmin z Policją* uprzejmie przedstawiam co następuje.

Na wstępie pragnę zaznaczyć, że w opinii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA) nie ulega wątpliwości, iż efektywna realizacja ustawowych zadań Policji nie byłaby możliwa bez współpracy ze społecznościami lokalnymi.

Należy wskazać, że m.in. w celu zintensyfikowania ww. współpracy, z inicjatywy Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji rozpoczęto prace nad wdrożeniem map zagrożeń - narzędzia pozwalającego na analizę i ocenę stanu bezpieczeństwa na terenie poszczególnych jednostek administracyjnych kraju. Zamiarem MSWiA jest, aby projektowane mapy zagrożeń powstały przy istotnym udziale i zaangażowaniu lokalnych społeczności (obywateli) oraz wszystkich podmiotów, posiadających wiedzę w zakresie różnych aspektów zagrożeń występujących na danym obszarze i w określonych środowiskach. Przedmiotowe informacje stanowiąc będą - obok danych Policji - ważny odnośnik przy analizach stanu bezpieczeństwa.

Dodatkowo warto podkreślić, że mapy zagrożeń będą służyć bieżącej, optymalnej alokacji sił i środków Policji. Ponadto, analizy dokonywane w ramach prac nad ww. narzędziem mogą stanowić podstawę podejmowania decyzji, w szczególności w zakresie tworzenia (odtworzenia) komisariatów lub posterunków Policji.

Warto nadmienić, że w konsultacjach społecznych prowadzonych w ramach prac nad mapami zagrożeń, w okresie od dnia 21 stycznia do dnia 8 kwietnia 2016 roku, miały miejsce 10.074 spotkania, w których udział wzięły 184.193 osoby. Przedmiotowe konsultacje będą prowadzone do dnia 22 kwietnia 2016 roku.

Omawiając problematykę współpracy Policji z innymi podmiotami w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego warto zwrócić uwagę na fakt, że bezpieczeństwo publiczne jest pojęciem bardzo szerokim, a ponadto za jego zachowanie odpowiada również szereg podmiotów pozapolicyjnych.

Nie ulega zatem wątpliwości, że - jak już wskazano powyżej - efektywne działanie Policji w zakresie bezpieczeństwa nie jest możliwe bez zapewnienia właściwego dialogu ze społeczeństwem. Dostrzegając powyższe Policja kładzie szczególny nacisk na nawiązywanie współpracy, zarówno ze społecznością lokalną, jak i podmiotami pozapolicyjnymi, które są również odpowiedzialne za poszczególne obszary bezpieczeństwa. Efekty przedmiotowych działań są widoczne między innymi w ocenie pracy Policji. Z badania przeprowadzonego przez Centrum Badania Opinii Społecznej dotyczącego oceny instytucji publicznych, zrealizowanego w dniach 2-9 marca 2016 roku, wynika, że Policja jest najwyższej ocenianą służbą mundurową (72% dobrych ocen). Przy czym na uwagę zasługuje fakt, że przedmiotowa ocena wzrosła o 3 punkty procentowe w ciągu ostatnich kilku miesięcy - z 69% notowanych we wrześniu 2015 roku do 72% obecnie. Policja wśród wszystkich ocenianych instytucji (dwudziestu dziewięciu) - znajduje się na czwartym miejscu.

W opinii MSWiA szczególnie istotną rolę w kontaktach Policji ze społeczeństwem zajmuje instytucja debaty społecznej. Powyższe wynika przede wszystkim z roli, jaką pełni debata w kształtowaniu świadomości obywatelskiej w zakresie bezpieczeństwa publicznego. Niemniej wymaga podkreślenia, że debata społeczna jest tylko jednym z wielu narzędzi stosowanych w zakresie komunikacji ze społeczeństwem. Równie istotne są kontakty w ramach mniejszych, lokalnych akcji oraz bezpośrednich spotkań funkcjonariuszy i pracowników Policji z obywatelami.

Mając na uwadze powyższe uprzejmie informuję, że MSWiA nie podziela stanowiska wyrażonego w wystąpieniu, iż komunikacja wewnętrzna i zewnętrzna w Policji jest „*obszarem niezbadanym*”. Tym bardziej w sytuacji, gdy - co również warto podkreślić - Policja jest organizacją realizującą specyficzne zadania, często wkraczające w podstawowe prawa człowieka, stąd też działania podejmowane w zakresie polityki medialnej wymagają szczególnej staranności, a ewentualne badania przedmiotowego obszaru nie mogą zaburzać normalnego funkcjonowania instytucji.

Odnosząc się do kolejnych zagadnień podniesionych w wystąpieniu pragnę zwrócić uwagę, że projektowane działania na rzecz poprawy współpracy Policji ze społecznościami lokalnymi z założenia mają charakter kompleksowy i wdrażane są systemowo.

W kontekście powyższego, odnosząc się zarazem do przywołanego w wystąpieniu programu *Bezpieczne dzielnice*, uprzejmie informuję, że ww. inicjatywa jest programem lokalnym i nie jest planowane jego rozpowszechnianie na terenie kraju. W ocenie MSWiA wszelkie działania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa nie powinny mieć bowiem charakteru akcyjnego, ponieważ w przypadku działań w obszarze bezpieczeństwa efekty uzyskiwane są z pewnym przesunięciem czasowym. Rozwiązania takie są efektywne w przypadku potrzeby intensyfikacji działań w krótkim okresie.

Niezależnie od powyższego warto wskazać, że w oparciu o dotychczasowe doświadczenia oraz wnioski wynikające z analizy pracy dzielnicowych w MSWiA prowadzone są obecnie prace nad systemowymi zmianami w formule funkcji dzielnicowego.

Z kolei w odniesieniu do koncepcji *Community Policing* pragnę wskazać, stosownie do stanowiska Komendy Głównej Policji, że nowe rozwiązania, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego, nie mogą być wprost przenoszone na obszary odmienne kulturowo. Ewentualna adaptacja przedmiotowych rozwiązań wymaga bowiem uwzględnienia wielu czynników o charakterze społeczno - kulturowym oraz organizacyjno - prawnym, w przeciwnym razie nie przyniosą one oczekiwanych efektów. W przypadku polskiej Policji, z racji uwarunkowań historycznych, działania te wymagają szczególnej staranności oraz długofalowego planowania. Warto wskazać, że koncepcja *Community Policing* wdrażana jest od wielu lat, a stosowane w ramach niej rozwiązania podlegały ewaluacji.

Działania Policji zmierzają do stworzenia wzajemnego zaufania pomiędzy Policją a obywatelem, co bez wątpienia jest procesem długofalowym. Zauważyć jednak należy, iż Policja nie stanowi prawa powszechnie obowiązującego, a realizuje zadania w ramach tego prawa, na wyraźnej jego podstawie. Działania Policji nie zmierzają do rozwiązań, w których społeczeństwo ma zastępować w realizacji ustawowych zadań Policję, ale ją wspierać, w tym przede wszystkim w zakresie przekazywania informacji o niepokojących zjawiskach czy też właściwego - bezpiecznego kształtowania przestrzeni publicznej. Istotnym elementem jest również kształtowanie właściwych wzorców postaw i zachowań, a także oddziaływanie społeczne na jednostki nieprzestrzegające ogólnie przyjętych norm społecznych. Zauważyć należy jak szerokie jest pojęcie represji, której nie należy utożsamiać z wąskim znaczeniem kary pozbawienia wolności czy też grzywny. Sankcją taką, jak się wydaje niezwykle dotkliwą, jest wyrażenie dezaprobaty społecznej dla niewłaściwych zachowań czy też wykluczenie z danej społeczności lokalnej.

Przedstawiając powyższe pragnę ponownie podkreślić, że efektywne działania w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego nie będą jednak możliwe bez faktycznych, bezpośrednich kontaktów na linii policjant - obywatel. W oparciu o uzasadnione oczekiwania społeczne planowane jest tworzenie jednostek i komórek organizacyjnych (a takimi są posterunki Policji), które sprzyjać będą zbliżeniu Policji do obywatela. Równolegle wdrażane zostają nowe kanały komunikacji takie jak Internet czy wyposażenie wszystkich dzielnicowych w służbowe telefony komórkowe, przy czym podkreślenia wymaga fakt, iż kanały te mają uzupełniać, nie zaś zastępować możliwość bezpośredniego kontaktu interpersonalnego.

Jednocześnie, odnosząc się do wyrażonych w wystąpieniu wątpliwości, pragnę zapewnić, że aktywność społeczeństwa w obszarze bezpieczeństwa publicznego nie osłabi „chęci podejmowania działań” ze strony Policji, bowiem zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego jest jednym z ustawowych zadań Policji. W tym miejscu warto również nadmienić, że omawiana formacja jest organizacją nowoczesną, otwartą na oczekiwania społeczne i podlega ocenie również w ramach badań społecznych.

W nawiązaniu natomiast do zagadnień dotyczących źródła finansowania narzędzi komunikacji straży obywatelskiej i gromadzenia zasobu informacji pragnę poinformować, że MSWiA nie dysponuje informacjami o powołaniu na terenie kraju straży obywatelskiej, dlatego też nie jest możliwe przedstawienie stanowiska w zakresie źródeł finansowania narzędzi komunikacji i gromadzenia zasobów informacji przez tego rodzaju podmioty.

Z poważaniem,

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław Zieliński

Sekretarz Stanu

Otrzymuje:

Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.